

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 14.12.1970, sp. zn. 2 Tz 27/70, ECLI:CZ:NS:1970:2.TZ.27.1970.1

Číslo: 53/1971

Právní věta: Předražování zboží může být posouzeno jako přečin proti zájmům socialistického hospodářství podle § 2 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb., jen je-li pachatel k prodeji zboží oprávněn jinak je předražování zboží zahrnuto již ve znacích přečinu podle § 2 písm. d) cit. zák.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 14.12.1970

Spisová značka: 2 Tz 27/70

Číslo rozhodnutí: 53

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Přečiny

Předpisy: 150/1969 Sb. § 2 písm. a)
§ 2 písm. d) 13/1968 Sb. § 6 74/1969 Sb. § 34
§ 35

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 53/1971 sb. rozh.

Předražování zboží může být posouzeno jako přečin proti zájmům socialistického hospodářství podle § 2 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb., jen je-li pachatel k prodeji zboží oprávněn; jinak je předražování zboží zahrnuto již ve znacích přečinu podle § 2 písm. d) cit. zák.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze 14. 12. 1970 sp. zn. [2 Tz 27/70.](#))

Rozsudkem okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 17. dubna 1970 sp. zn. 2 Ta 52/70 byla obviněná M. B. uznána vinnou přečinem proti zájmům socialistického hospodářství podle § 2 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb. proto, že

16. ledna 1970 prodávala bez řádného povolené MěstNV v Českém Krumlově majoránku a pálivou papriku, které předražovala. Podle § 24 odst. 1 písm. a) Tr. zák. bylo od potrestání obviněné upuštěno. Rozsudek se stal pravomocným v prvním stupni.

K stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem ČSR Nejvyšší soud ČSR zrušil tento rozsudek v celém rozsahu a věc vrátil okresnímu soudu v Českém Krumlově, aby ji znovu

projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Nejvyšší soud na podkladě podané stížnosti pro porušení zákona přezkoumal správnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i řízení, které mu předcházelo.

Dospěl pak k závěru, že v souladu se zákonem není již výrok o vině obviněné; ten byl učiněn na podkladě neúplného dokazování.

Předmětem posouzení viny obviněné ve smyslu návrhu na potrestání je, zda poškozovala spotřebitele tím, že předražovala zboží, které kritického dne v Českém Krumlově prodávala, totiž majoránku a pálivou papriku.

Obviněná, která je bytem ve Frýdku-Místku, obdržela od svého tchána ze Slovenska uvedené druhy koření s tím, aby je rozprodala; přitom měli dojednáno, že jako odměnu si obviněná nechá polovinu stržených peněz. Obviněná odjela dne 12. 1. 1970 z bydliště do jižních Čech, kde koření prodávala ve Volarech a v Prachaticích. Ve Volarech přespala v hotelu; při ukončení prodeje druhého dne v Prachaticích zašla za svou sestrou do Mlynárovic u Prachatic, kde přespala a odjela do Českého Krumlova. Tam na náměstí prodávala koření do doby, než jí byl další prodej zakázán a zbytek zásob odebrán. Podle výpovědi obviněné za prodané koření ve všech uvedených místech získala asi 700 Kčs. Zajištěné množství představovalo 6,70 kg majoránky a 1,40 kg pálivé papriky.

Obviněná na uvedených místech prodávala 2 dkg majoránky (tj. skleničku od hořčice) za 5 Kčs, ačkoli její maloobchodní cena byla 1,40 Kčs, tři pětigramové odměrky pálivé papriky, což představovalo 1,5 dkg, prodávala pak rovněž za 5 Kčs, ač maloobchodní cena tohoto množství koření je 75 hal. Uvedené maloobchodní ceny okresní soud zjistil z vyjádření podniku Potravinářské České Budějovice, závod Český Krumlov.

Dokazování je neúplné především k otázce, zda obviněná byla povinna prodávat zmíněné koření za uvedené maloobchodní ceny, či nikoli. Podle vyhlášky ministerstva vnitřního obchodu č. 13/1968 Sb. mohou občané prodávat zemědělské produkty z vlastní zemědělské rostlinné a živočišné produkce, pokud zvláštní předpisy nestanoví jinak (§ 6 cit. vyhl.). Po domácímu vyrobené zboží mohou podle téhož předpisu občané prodávat jen na podkladě povolení MNV, v němž se stanoví podmínky a rozsah prodeje. V takových případech – jak vyplývá z vyhlášky Českého cenového úřadu č. 74/1969 Sb. – mohou soukromí výrobci prodávat zboží za ceny jiné, než jsou stanovené maloobchodní ceny. Vyplývá to zejména z ustanovení § 34 posléze cit. vyhlášky; podle § 35 téže vyhlášky působnost v oblasti cen výrobků soukromých výrobců stanoví krajské národní výbory, kterou ohledně některých z nich mohou přenést na národní výbor nižšího stupně.

Okresní soud tedy nezjišťoval podklady, aby mohl bezpečně usoudit, že obviněná předražovala prodávané koření a aby mohl případně stanovit rozsah předražování, a tím i rozsah poškození spotřebitelů. Bylo povinností okresního soudu zjistit, zda KNV, případně národní výbor nižšího stupně v místě, kde obviněná koření prodávala, stanovil ceny majoránky a pálivé papriky pocházející z vlastní výroby, či nikoli.

To, co bylo dosud uvedeno, platí pro případ, že jde o prodej zboží vyrobeného soukromými výrobci ve smyslu vyhlášky č. 13/1968 Sb. Ani v tomto směru si však okresní soud neučinil jasno. Zejména nezjišťoval, zda předmětné koření tchán obviněné sám vyrobil, či zda je zakoupil za účelem dalšího prodeje; nezjišťoval ani, jaké množství jednotlivých druhů koření obviněná takto od svého tchána získala. Měl být proto tchán obviněné k těmto otázkám vyslechnut a stejně tak i obviněná o tom, co věděla o způsobu nabytého zboží.

Teprve po těchto zjištěních se mohl soud zabývat úvahou, zda obviněná se dopustila žalovaného přečinu proti zájmům socialistického hospodářství podle § 2 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb., případně zda nešlo o přečin podle písm. d) téhož zákonného ustanovení.